vydav jednou toto své judicium, není již povinen — a je-li jeho výrokem upraven poměr k osobám třetím, ani oprávněn — o téže věci, již rozsouzené, nejde-li o případ obnovy řízení, nový výrok vydávati. Výrokem prvým byla, jak se praví, res judicata.

V daném sporu domáhal se st-l udělení státního občanství podle úst. zák. č. 152/26. Poněvadž tento zákon zakládá straně, splnila-li určité podmínky, právní nárok na udělení státního občanství, nebyl výrok žal. úřadu z 25. dubna 1928, jímž udělení to pro nedostatek zákonných podmínek bylo st-li odepřeno, výronem jeho moci diskrecionální, nýbrž aktem jeho činnosti judikující, věc byla výrokem tím rozsouzena. Ale pak nebyl žal. úřad povinen, když st-l novou žádostí téhož nároku se domáhal, o věci jím již rozsouzené nové judicium vydávati a odmítl-li proto st-lovu žádost jako nepřípustnou, poukázav na své v té věci již vydané rozhodnutí z 25. dubna 1928, nezasáhl tímto svým postupem do žádného st-lova práva subjektivního.

Č. 9430.

Horní právo: Pojistné povinnosti u bratrské pokladny podléhají i dělníci soukromé firmy zaměstnané na dole dodělávání skrývkařských prací.

(Nález ze dne 17. října 1931 č. 15.018.)

Prejudikatura: Boh. A 8170/29.

Věc: Firma Lomské uhelné závody, akc. spol. v L. (adv. Dr. Art. Gutfreund z Teplic-Šanova), proti ministerstvu veřejných prací o pojistnou povinnost u bratrské pokladny.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítlo žal. min. odvolání stěžující si společnosti z výměru báňského hejtmanství v Praze, jímž úřad tento podle § 65 zák. č. 242/22 rozhodl, že stěžující si společnost je spolu se závodním svého dolu »Ignis« v B. povinna dělníky podnikatelské firmy František P. v K., zaměstnané dodělávání skrývkařských prací na jmenovaném dolu, přihlásiti k pojištění u revírní bratrské pokladny v Mostě, poněvadž práce, kterou jmenovaní dělníci provádějí, t. j. skrývání nadložních hmot, které nemohly býti skryty strojem pro nerovné uložení sloje, je stejná jako u všech jiných ručních skrývkařů, a jde tu tedy o práce s hornictvím přímo související (§ 2 zák. č. 242/22 a § 1 vl. nař. č. 197/23).

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvažoval nss takto:

Nař. rozhodnutí jest vybudováno na právním názoru, že dělníci, kteří jsou v podniku hornickém zaměstnáni pracemi s provozem hor přímo souvisejícími, podléhají pojistné povinnosti u bratrské pokladny podle § 2 zák. č. 242/22 nejen tenkráte, vykonávají-li práce ty v přímém pracovním poměru k podnikateli hor, nýbrž i tenkráte, je-li jejich bezprostředním zaměstnavatelem podnikatel nehornický, jemuž podnikatel hor provedení těchto prací zadal.

Pokud stížnost brojí proti správnosti tohoto názoru, stačí poukázati na nál. Boh. 8170/29, jenž byl vydán ke stížnosti téže st-lky, v němž byl vysloven týž právní názor a v němž byly již vyvráceny všechny námitky st-lkou i v přítomné stížnosti uplatňované.

Že v daném případě šlo o práce, související přímo s provozem hor, usuzuje žal. úřad jednak ze skutkového zjištění, že předmětem těchto prací bylo odloučení hlušiny od vyhraženého nerostu, jednak z právního názoru, že práce, jež mají za účel takovéto odlučování hlušiny od vyhraženého nerostu, spadají pod pojem prací souvisejících přímo s provozem hor. Žal. úřad zde sice nevymezil přímo právní pojem prací souvisejících přímo s provozem hor, leč přes to nelze říci, že by jeho subsumpce oněch prací, jak je béře za zjištěny, pod tento právní pojem byla nezákonnou. Nss vyložil již v cit. nál., že pracemi, souvisejícími přímo s provozem hor, dlužno rozuměti ony práce, jež náležejí pojmově již k provozu každého oprávnění a jež by podnikatel hor byl oprávněn prováděti již na základě všeobecných předpisů hor. zák. (zejména §§ 5, 13, 40 a j.), i kdyby nebylo specielního předpisu § 131 ob. hor. zák. z 23. května 1854 č. 146 ř. z. Že pak odloučení vyhraženého nerostu od hlušin jej obklopujících je prací takto vymezenou, o tom nelze pochybovati, a pokud by snad mělo vývodům stížnosti býti rozuměno, že sem spadají jen práce, jimiž se zasahuje již přímo do nerostu vyhraženého, byla by námitka taková úplně bezdůvodnou.

Dlužno tedy jen zkoumati, mohl-li žal. úřad vycházeti ze skutkového zjištění, že práce, již na dole Ignis prováděli dělníci firmy P., spočívala v oddělování hlušiny od vyhraženého nerostu. Toto zjištění založilo již báňské hejtmanství na zprávě revírního báňského úřadu v Mostě, podané na základě osobního shlédnutí provedeného zmocněncem tohoto úřadu u příležitosti inspekce jmenovaného dolu a uvedlo výsledky tohoto zjištění v odůvodnění svého výměru. Správnost tohoto skutkového zjištění st-lka ani v instančním rekursu nepopírala ani nemá proti němu námitek ve stížnosti, zejména nenamítá, že by bylo nešlo o odstraňování hlušiny zbylé na povrchu sloje ještě po předchozím, nedokonalém odklizu, provedeném strojovým bagrováním, a omezuje se jen na dedukci, že práce tohoto druhu nejsou pracemi bagrovacími ani skrývkovými, nýbrž pracemi »uklízecími a čistícími«, majícími jen za účel zabrániti, aby zeminy, zůstavší ještě na povrchu sloje, nebyly vyrubány společně s uhlím a aby je takto neznečistily. Za tohoto stavu nelze uznati, že by skutkové zjištění žal. úřadu bylo nějak vadným a je proto stížnost ve všech směrech bezdůvodná, při čemž budiž jen poznamenáno, že nss ve stížnosti jiných řádně formulovaných námitek, zejména námitky, že povinnost přihlašovací neměla býti ukládána st-lce, jež není bezprostřední zaměstnavatelkou uvedených dělníků, neshledal. — — — —

Č. 9431.

Pojištění sociální. — Policejní právo trestní: Od účinnosti zák. č. 125/27 plynou peněžité pokuty uložené za přestupky § 260 zák. č. 221/24 do pokladny státní.

(Nález ze dne 17. října 1931 č. 15.071.)